

Sygn. akt VI Ka 605/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Edyta Gajgał (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Wieja SO Barbara Żukowska

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Macieja Prabuckiego

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2015r.

sprawy **P. S. i K. H.**

oskarżonych z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i inne

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 24 września 2014 r. sygn. akt II K 885/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonych P. S. i K. H. w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt V części dyspozytywnej w ten sposób, że zobowiązuje oskarżonych do naprawienia szkody w całości przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Banku (...) kwot po 5.796 złotych od każdego z nich,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 605/14

UZASADNIENIE

K. H. i P. S. zostali oskarżeni o to, że:

w dniu 19 kwietnia 2013r. w J. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wyłudziły kredyt w kwocie 11,592 zł w (...) Bank (...) w ten sposób, że podstępnie wprowadziły w błąd pracownika banku, albowiem do wniosku o udzielenie kredytu P. S. złożyła pisemne podrobione przez K. H. w celu użycia za autentyczne zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu w Spółce (...) w charakterze kelnerki- barmanki i uzyskiwanym dochodzie w kwocie 1,286 zł, w sytuacji gdy nigdzie nie pracowała i nie osiągała dochodów, a informacja ta miała istotne znaczenie dla uzyskania kredytu i wiedzieli o tym, że nie dokonają spłaty żadnej raty kredytu, po czym wyłudził w/w kredyt, a po uzyskaniu kredytu przeznaczyci go na wspólne potrzeby, czym działali na szkodę (...) Banku (...) S.A. w J.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z ust. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 24 września 2014 r. w sprawie II K 885/14, wydanym w trybie art. 335 kpk:

I. uznał oskarżonego K. H. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z ust. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z ust. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności,

II. uznał oskarżoną P. S. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, to jest występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z ust. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z ust. 11 § 3 k.k. wymierzył jej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności, przy czym wobec oskarżonego K. H. na okres 5 lat próby, zaś wobec P. S. na okres próby wynoszący 3 lata,

IV. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego K. H. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

V. na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonych do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Banku (...) kwot po 643 zł w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku,

VI. na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązuje oskarżonego K. H. do podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej,

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 1/2 kosztów sądowych, w tym opłaty w kwotach po 180 złotych.

Wyrok ten zaskarżył w części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść oskarżonych Prokurator Rejonowy w Jeleniej Górze zarzucając:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody, mający wpływ na jego treść, a skutkujący wydaniem orzeczenia pozbawionego atrybutu sprawiedliwości naprawczej, polegający na wysnuciu nieprawidłowego wniosku w kontekście niebudzących wątpliwości ustaleń sądu w przedmiocie sytuacji majątkowej pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym oskarżonych, a zwłaszcza uzyskiwanych przez nich dochodów w łącznej kwocie około 4.200zł miesięcznie, jak i możliwości zarobkowania oskarżonego K. H., rozpatrywanych również w kontekście wyrażonej przez oskarżonych na etapie postępowania przygotowawczego zgody na zobowiązanie ich do spłaty kredytu, jak też do naprawienia szkody w całości, podczas gdy prawidłowa interpretacja dokonanych, a przytoczonych powyżej ustaleń, dokonana przez pryzmat logiki i doświadczenia życiowego prowadzi do wniosku przeciwnego.

Stawiając ten zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt V przez zobowiązanie oskarżonych do naprawienia pokrzywdzonemu szkody w całości, to jest przez zapłatę kwot po 5.796zł przez każdego z nich.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Jak słusznie podnosi w złożonym środku odwoławczymi skarżący, oboje oskarżeni w toku postępowania przygotowawczego wyrazili zgodę na zobowiązanie ich do naprawienia wyrządzonej ich działaniem szkody w całości. Takie oświadczenia złożyli w ramach prowadzonych z prokuratorem uzgodnień w trybie art. 335 kpk. Oskarżony K. H. wprost (k.64), zaś P. S. stwierdzając, że zgadza się na spłatę kredytu w terminie dwóch lat (k.46). Przez pryzmat tych oświadczeń ocenić należało złożony przez prokuratora wniosek dołączony do aktu oskarżenia, tym bardziej że i pokrzywdzony bank domagał się wyrównania szkody w całości (k. 1-2) . W kontekście stanowiska wyrażonego tak przez oskarżonych, jak i przez pokrzywdzonego oczywiście błędny jest pogląd wyrażony przez sąd rejonowy, że zakres,

w jakim zobowiązanie do naprawienia szkody przez oskarżonych ma nastąpić prokurator pozostawił do swobodnego uznania przy wyrokowaniu. Już tylko ta okoliczność powoduje, że postawiony w apelacji zarzut ocenić trzeba jako oczywiście uzasadniony.

Rację ma ponadto skarżący wywodząc, że błędnie ocenił sąd orzekający możliwości finansowe oskarżonych jeśli chodzi o całościowe naprawienie przez nich wyrządzonej szkody. Nakładając na każdego z nich zobowiązanie do zapłaty 643zł w terminie dwóch lat, co odpowiada niewielkiej tylko wartości wyrządzonej szkody, nie uwzględnił sąd orzekający, że łącznie, według oświadczeń samych zainteresowanych, osiągają oni dochody przekraczające 4.000zł. Przy takiej wielkości deklarowanego przez nich dochodu wręcz razi dysproporcja, w jakiej pozostaje nałożone na każdego z nich zobowiązanie do wielkości szkody, jaką wyrządzali.

Z tych względów sąd odwoławczy uznał za w pełni uzasadniony wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w kierunku i w sposób wskazany w apelacji.

W części nieobjętej korektą zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Kierując się względami słuszności zwolniono oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów za postępowanie odwoławcze (art. 624 § 1 kpk).